

щото и иска отъ него вѣчно обязательно писмо, въ кое-то да исповѣда, че царство-то са дава на царе-те, споретъ милость-тѣ и папино-то благоудѣланіе. Но това найгордиливо предложеніе усѣдиша Париски-те Богослови, и не го пріеѣха нито князозекте, нито Лѣдовикъ. Зато папа Климентъ привѣгна при Исѣса Хрїста распатаго за спасеніе-то на свѣт-атъ, пріемлемъ же кѣто слѣга на страсти-те папины, и на хилдо и триста и четиридесать и седмо лѣто прокле въ церквѣ-тѣ царь-атъ, держащъ въ рѣцѣ-те си чашѣ-тѣ на причащаніе-то, за да аки пострашна страсть-тѣ си; па опредѣли князовы-те, да избѣратъ царь въ опредѣлено време, и ако нещѣтъ, щѣтъ да изгѣбатъ правдѣ-тѣ на избиранѣ-то, зато нѣкои принѣдимы, избраха Карола д. происходѣши отъ Воимѣла, Лѣдовикъ са утрови и умрѣ.

Глава 116.

За ересь-тѣ на Іоанна Виклефа.

Іоаннъ Виклефъ человекъкъ многобченъ, родомъ Англичанинъ (кой-то превѣди свѣто-то писмо отъ Латински на природный-атъ си азыкъ, въ лѣто отъ Хрїста хилдо и триста и осемдесать и третьо, и го придава) свободно показа, че власть-та папина е неприлична на Апостолскій-атъ престолъ; и понеже вѣше опытанъ въ свѣто-то писмо, показа таѣ истинѣ отъ свѣщенно-то писаніе; понеже на Апостоли-те порѣча Исѣсъ Хрїстосъ, да не-